

тържества. Изпълни се най-сетне дълголетната гореща мечта на Целгуба. Следъ годишнината отъ смъртта на Калояна, тя започна да устройва голъми ловджийски състезания, следвани отъ обилни гощавки и весели танци. Но най-голъми приготовления се правиха за последния ловъ на есенята, който трѣбваше да стане презъ деня на Малка Богородица.

Отъ нѣколко недѣли напредъ Търновскитѣ знатни госпожи почнаха да си шиятъ руби за голъмото тържество. Въ трескава ревера ехтѣха желъзарницитѣ, неспособвайки да изпълнятъ многобройнитѣ поръчки: стрели, копия, мечове, ловджийски ножове. Царица Целгуба си направи ботушки отъ кордованска кожа, везана съ златна сѣрма. Деспина Росана мислѣше да порази обществото съ новия си бѣлъ жребець. Ръжавичаритѣ имаха възможностъ да употребятъ всичкото си изкуство въ изработването на причудливи и скъпи шарки по ръжавичитѣ на боляркитѣ. Властели отъ далечни краища се приготвиха за пътъ до престолнината, получили нарочна царска златопечатна покана.

Докато Ерикъ подготвяше въ Константиноградъ сватбенитѣ тържества за дъщеря си, Борилъ искаше да покаже на близкитѣ и далечнитѣ си врагове, че държавата му е въ редъ, грижитѣ му намаляватъ, престолътъ му е окъснчително укрепенъ — и си позволяваше удоволствието да урежда шумни и пишни забави. Освенъ това, той бѣ получилъ вестъ отъ ломбардитѣ въ Солунъ, които му предлагаха миръ и съюзъ противъ императоръ Ерикъ и съюзника му деспотъ Славъ.

Горитѣ на Орловець никога не бѣха побирали въ себе си толкова много люде, толкова звуци отъ рогъ и фанфари, такъвъ неспиренъ тревоженъ кучешки лай, цивилене на коне, сребристъ женски смѣхъ, гърлени мъжки провиквания. Царътъ и царицата яздѣха начело на многобройната и пѣстра дружина, следвана отъ стотици ловджии, песяци, крагуяри, прислужници, оръженосци. Между яркоцвѣтнитѣ болярски одежди, тукъ-таме се мѣркаше и нѣкое тъмно расо на духовникъ. Нѣмаше човѣкъ, свобо-